

***'Arme tante Danni'* van Janne Desmet en MartHa!tentatief: de pracht van de ontgoocheling**



Tussen Ensor-nominaties, expedities in Namibië en een behoorlijk intensieve verbouwing door, vond Janne Desmet (44) ook nog eens de tijd om te werken aan haar solovoorstelling *'Arme Tante Danni'*. En wat voor een stuk is het geworden.

Meer dan 2,5 uur raast Desmet op haar eentje door een persoonlijke rollercoaster aan teleurstellingen. En – oh ironie – terwijl zij er steeds meer van overtuigd raakt dat er aan haar wel iets móét schorten, ziet het publiek bij elke nieuwe anekdote, elke nieuwe scène, meer talent van het podium spatten.

Desmet groeide op in de Westhoek en is, zoals men dat wel eens placht te zeggen, 'zoekende'. Bang om op het einde van de rit niet tevreden te zijn, bang om de dingen verkeerd aan te pakken, bang voor wat er op toastjes ligt op recepties. Is dat iets wat West-Vlamingen met de paplepel wordt ingegeven? Een sluimerende angst voor bijna alles? Of is het gewoon wie zij is? Om de angst om alleen op het podium te staan alvast voor te zijn, liet Desmet zich omringen door muzikanten Ephraïm Cielen en Linde Carriijn. Een goede zet: het duo eist nooit te veel aandacht op, maar zet wel steeds de juiste toon.

Chronologisch

Desmet pakt haar levenswandel chronologisch aan: zo begint ze met wat ze als kind in vriendenboekjes antwoordde op de vraag 'Waar ben je bang voor?', beschrijft ze de hormonaal-puberale angst van de zeventienjarige Janne die voor het eerst naar een KSA-fuif mag 'zonder uur' en landt ze ergens halverwege

bij een behoorlijk hilarische episode over de angst die ze voelde tijdens haar eerste wax-sessie op het Antwerpse Eilandje.

Terwijl Desmet er steeds meer van overtuigd raakt dat er aan haar wel iets móét schorten, ziet het publiek bij elke nieuwe anekdote, elke nieuwe scène, meer talent van het podium spatten

Er wordt enorm hard gelachen in de zaal, terwijl de angst die als rode draad door het stuk loopt, ons toch ook genadeloos bij het nekvel pakt. Precies daar ligt de kracht van actrice Janne Desmet: het kruispunt tussen lachen en huilen streven velen na, maar de meesten hellen uiteindelijk toch meer door naar het één of het ander.

De rollen die Desmet bij jeugdtheater Studio Orka mocht vertolken, zullen in dat tragikomische een goede leerschool zijn geweest. Dat Studio Orka intussen niet meer bestaat, doet nog steeds pijn, maar dat Desmet op haar eentje voorstellingen als deze kan maken, is méér dan een pleister op de wonde.

Keukentafel

Natuurlijk zijn er in de zoektocht die Desmet onderneemt om haar 'lichaamsschaamte' kwijt te raken, ook een paar haltes die minder tot de verbeelding spreken, omdat we ze precies nog al hebben gehoord van 'zoekende' medemensen. Want oh ja: Desmet volgde én een cursus 'Vrouw, kom in je kracht' en dronk een beker Ayahuasca-thee om tot inzichten te komen. Maar dan eindigt alles weer gewoon aan de keukentafel bij haar ouders in Zwevegem, en kan je niet anders dan zien hoeveel schoonheid er in eenvoud zit.

Als het waar is dat de West-Vlaamse potgrond bang maakt, spreekt het voor zich dat het voor de West-Vlaming nog moeilijker is dan voor gelijk wie om te zeggen hoe graag ze iemand zien. Als het dan toch gebeurt – klungelig en onhandig – is het zo schoon dat de tranen vanzelf in je ogen springen. Grote inzichten – zoals mensen die bijvoorbeeld verwachten als ze zich inschrijven voor een Ayahuasca-sessie, heeft de voorstelling *Arme tante Danni* dan misschien niet, maar het is zo puur en mooi theater. Over het vertellen van verhalen, over graag zien en graag gezien worden en over het leven zelf. En meer moet dat niet zijn, toch?

Magali Degrande